

работы. А колко-то за други-те Еври ще ся постараете.

Пам. (Увы! не мысли веке на отца моего.) (на себе си)

Бон. (Смутявася; Видися че не е благодарна) (на себе си).

Пам. Господарю . . .

Бон. Раскаивашъ ли ся да оставишъ градъ-атъ?

Пам. Ще сторя всичко онова, кое-то ми заповѣдашъ (съ прискорбіе).

Бон. (Тургамя въ подозрѣніе.) (на себеси.)

Пам. (Не смѣя да го утѣгчавамъ) (на себе си).

Бон. Намела! каква новина е тая? Преди нѣколко дни Лондонъ не тя благодаряше. А сега не дава ли ти сердце-то да го оставишъ?

Паме. Понеже така ти е угодно, нека идеме.

Бон. Азъ не желая да ида за друго освѣтъ тебе токмо да благодаря.

Пам. Одолжена самъ за добрина-та ти.

Бон. Удивлявамся за твоя-та хладность.